

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในบทที่ผ่านมา ทำให้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงและรูปแบบการวางตัวของกรรมต่าง ๆ ในเชิงผังเมืองของชุมชนเมืองอ่างทองและชุมชนเมืองสิงห์บุรีมาแล้ว จะเห็นว่าชุมชนทั้ง 2 มีวิวัฒนาการมาจากชุมชนริมน้ำและเกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการพัฒนารูปแบบการคมนาคมทางรถยนต์เข้ามาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในเขตชุมชนเมืองจากเดิมซึ่งเคยตั้งถิ่นฐานอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (RIVER LINEAR SETTLEMENT) เป็นการตั้งถิ่นฐานตามแนวสองฝั่กถนน (ROAD LINEAR SETTLEMENT) เกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่คุณย์กลางเมืองรวมทั้งมีการค้าและบริการที่ลับขึ้บข้อนมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นพบว่า ชุมชนเมืองสิงห์บุรีเกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและขยายตัวมากกว่าชุมชนเมืองอ่างทองเนื่องจาก สถานที่ตั้งของชุมชนเมืองสิงห์บุรีเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของชุมชนมากกว่าชุมชนเมืองอ่างทอง ชุมชนเมืองสิงห์บุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางที่ใกลกว่าชุมชนเมืองอ่างทอง ทำให้อิทธิพลของกรุงเทพฯ แพร่มาถึงชุมชนเมืองสิงห์บุรีได้ด้อยกว่า ประกอบกับที่ตั้งของชุมชนเมืองสิงห์บุรีตั้งอยู่บริเวณใจกลางของภาคกลางตอนบนและอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 เพียง 2 กิโลเมตร จึงทำให้มีการติดต่อกันพื้นที่โดยรอบสูง และการที่มีโครงข่ายการสัญจรทางถนนที่เชื่อมโยงกับชุมชนโดยรอบที่หนาแน่นกว่าชุมชนเมืองอ่างทองจึงทำให้ชุมชนเมืองสิงห์บุรีมีความเจริญทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าชุมชนเมืองอ่างทอง ตั้งตุดๆ ให้ประชาชนจากพื้นที่รอบนอกมาตั้งถิ่นฐานภายในชุมชนเมืองสิงห์บุรี หนาแน่นกว่า ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว

การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินภายในชุมชนเมืองสิงห์บุรีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นระเบียบกว่า มีการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างคุ้มค่ากว่า เนื่องจากมีการวางแผนทางหลวงที่ตัดผ่านชุมชนในลักษณะยาวนานไปกับชุมชนและโครงข่ายถนนเติมภายในชุมชน ทำให้เกิดการเชื่อมกันระหว่างโครงข่ายถนนเดิมกับทางหลวงเกิดเป็นโครงข่ายถนนตาตะราช (DRID) ขึ้นในเมือง พื้นที่ที่ก่อสร้างได้รับการเข้าถึงที่สะดวก เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างคุ้มค่าและเกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่คุณย์กลางเมืองเพียงครั้งเดียว เมืองสิงห์บุรีได้ขยายตัวจาก

บริเวณริมแม่น้ำมาสู่บริเวณมณฑล
เนื่องจากชุมชนเมืองสิงห์บุรีมีการขยายตัวอย่างในพื้นที่เป็น

การขยายตัวออกจากจุดศูนย์กลางคือ ตลาดสด จนเต็มพื้นที่ระหว่างถนนชุมชนสร้างกับทางหลวง

ในขณะที่ชุมชนเมืองอ่างทองมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอย่างค่อยเป็นค่อยไป จน
กระทั่งเมืองมีการก่อสร้างเลี้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 (สายเอเชีย) เสร็จทำให้ชุมชน
เมืองอ่างทองขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นการขยายตัวออกตามแนวแกนถนนและมีการใช้พื้นที่
เฉพาะในบริเวณพื้นที่ที่อยู่ใกล้ถนนจึงทำให้พื้นที่เมืองจำแนกไม่ได้รับการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า
และเกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่คุ้นเคยของชาวเมืองถึง ๓ ครั้งตามการขยายตัวของชุมชน เมื่อบริเวณ
คุ้นเคยของเมืองขยายตัวขึ้นไปตามการขยายตัวตามแนวถนนบริเวณชุมชนเดิมซึ่งอยู่ด้านใน
จะชนเข้าและเลิกทำการค้าไปในที่สุด เปลี่ยนสภาพเป็นที่เก็บของ ที่อยู่อาศัยหรือบิดกึ่งไว้
ทำให้สูญเสียการใช้ประโยชน์และการพัฒนา ทั้งนี้ก็เป็นเนื่องจากการวางแผนตัวของทางหลวงที่ตัด
ขาดชุมชนทำให้ย่านการค้าพวย起来ทางตอนใต้ จึงเกิดเป็นการขยายตัวตามแนว
ทางของถนนและขาดการจัดการที่ดี ปล่อยให้มีการก่อสร้างตลาดและถนนต่าง ๆ ตามยถากรรม
การพัฒนาต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยภาคเอกชนซึ่งทางฝ่ายท้องถิ่นไม่ได้ให้การดูแลควบคุมที่ดีทำให้เกิด
การกระฉุกตัวของย่านการค้าบริเวณทางหลวง

สำหรับรูปแบบการใช้ที่ดินภายในชุมชนเมืองอ่างทองนั้น พบว่า มีความไม่เหมาะสมสม
และเป็นปัญหาในหลายส่วน ทั้งนี้เนื่องมาจาก การขยายตัวของชุมชนที่เกิดขึ้นตามแนวราบท้อง
ถนนและขาดการจัดระเบียบ ทำให้เกิดการใช้ที่ดินแนวเส้นทางบริเวณด้านหน้าที่ติดถนนหรือ
ใกล้ทางหลวง กิจกรรมต่าง ๆ มีสภาพไม่เหมาะสม เช่น บริเวณย่านการค้า ที่อยู่อาศัย,
สถานที่ราชการ และการกิจกรรมการใช้ที่ดินต่าง ๆ ออยู่กระจายกัน ๒ ฝั่งทำให้สภาพชีวิต
เมืองของชุมชนเมืองอ่างทองค่อนข้างเงียบเหงา เนื่องจากมีการแบ่งแยกหน้าที่ของกิจกรรมกัน
อย่างเด็ดขาด โครงข่ายถนนภายในชุมชนขาดการเปิดพื้นที่เมืองอย่างแท้จริง ขาดความ
เชื่อมโยงและการส่งต่อตามลำดับของถนนจึงทำให้เกิดการกระฉุกตัวอยู่เฉพาะบริเวณมณฑลและ
ริมทางหลวง เป็นผลให้พื้นที่เมืองส่วนใหญ่เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่คุ้มค่าและไม่เหมาะสม
พื้นที่ริมแม่น้ำถูกอดกึ่งไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ บริเวณย่านการค้าของชุมชนเมืองอ่างทองมีการ
ปะปนของกิจกรรมในระดับต่าง ๆ ออยู่ในพื้นที่บริเวณทางหลวงไม่มีการจัดระเบียบของพื้นที่
การค้าที่แน่นอนของกิจกรรมการค้าในระดับต่าง ๆ ทำให้เกิดความลักลั่น เกิดความสกปรกแก่
พื้นที่และเกิดปริมาณการจราจรที่สับสนในหลายระดับบนทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๖๔

ส่วนภายนอกเมืองลิงห์บุรีมีการจัดการกับรูปแบบการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม มีความเป็นระเบียบและเรียบร้อยกว่าทั่งนิเวศย่านการค้า ที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการและบริการอื่น ๆ เนื่องจากมีการขยายตัวของชุมชนอย่างเป็นระเบียบ โครงข่ายถนนภายในเมือง สอดคล้องกับถนนทางหลวงรอบนอกซึ่งแบ่งแยกหน้าที่และกิจกรรมในระดับต่าง ๆ ออกจากกัน อย่างชัดเจนและสามารถติดต่อถึงกันได้โดยสะดวกด้วยโครงข่ายถนนตามที่วางทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนสามารถติดต่อถึงกันได้อย่างทั่วถึง เช่น กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เมือง เกิดความคึกคักกันอยู่ แต่การที่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนเมืองลิงห์บุรีต้องรวมกลุ่มกันอยู่ในระยะที่ใกล้กันเกินไปก็ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของชุมชนต่อไปในอนาคต

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วจากการศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลงของชุมชนเมืองอ่างทองและชุมชนเมืองลิงห์บุรี พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนทั้ง 2 ได้แก่

1. ทางหลวง ทางหลวงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ ประชาราษฎร และการใช้ที่ดินภายในเมือง และทางหลวงที่มีผลต่อรูปร่างและการขยายตัวของเมือง ตั้งนี้ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่หรือในการก่อสร้างเส้นทางในพื้นที่ได้ตาม จังหวัดศึกษาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชนและโครงข่ายถนนภายในชุมชนให้ดีเสียก่อน

2. ตลาด ตลาดเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากตลาดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของชุมชน เมื่อมีการขยายตลาดสดทำให้ร้านค้าต่าง ๆ พยายามมาเปิดกิจการค้าในบริเวณใกล้เคียง

3. สภาพที่ดิน สภาพที่ดินที่มีความลักษณะในการเข้าถึงและอยู่ในเขตห่างจากศูนย์กลางความเจริญที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนในระดับที่ต่างกัน

4. การจัดการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นเนื่องให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้เกิดความเป็นระเบียบ แม้ว่าบางครั้งรายได้ของท้องถิ่นอาจจะมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนา แต่ท้องถิ่นก็ทำการทำหน้าที่ในการควบคุมการพัฒนาพื้นที่ของเอกชนให้มากขึ้น

และมีการกระจายตัวของกิจกรรมการค้าต่าง ๆ ของชุมชนทั้ง 2 ซึ่งสอดคล้องกันและพอดูรูปได้ดังนี้

การกระจายตัวของกิจกรรมการใช้อาคารบริเวณรอบตลาดสด ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าประเภทเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการดำรงชีพ เป็นสินค้าที่สนองความต้องการพื้นฐาน

ของมนุษย์รวมกันอยู่บริเวณนี้เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีการเดินทางจากประชาชนภายในและภายนอกชุมชนสูง

บริเวณถนนสายหลัก ส่วนใหญ่เป็นลินค้าที่ไม่มีความต้องการบ่อยนัก ประเภทเครื่องเรือน, เครื่องเขียน, ธนาคาร, เสื้อผ้าและเครื่องประดับ, เครื่องไฟฟ้า เป็นต้น

บริเวณทางหลวง ส่วนใหญ่เป็นลินค้าเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร, วัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์บริการเกี่ยวกับเครื่องยนต์ เนื่องจากเป็นกิจการค้าที่ต้องการเนื้อที่มาก และต้องการความสะดวกในการขนส่งและเข้าถึง

บริเวณพื้นที่ด้านในและชุมชนเดิม เป็นร้านค้าประเภทการบริการ เช่น ร้านตัดผม, ตัดเล็บ, ร้านอาหาร เป็นต้น บริการแต่คนในชุมชนเนื่องจากอยู่ห่างจากพื้นที่ศูนย์กลางเมือง

ส่วนหน้าเร่แหงลอย มีการกระจายตัวรอบตลาดสดและริมทางหลวง ซึ่งจะแบ่งออกเป็นบริเวณที่ขายลินค้าเฉพาะช่วงเช้าและบริเวณที่ขายตลอดทั้งวัน ในบริเวณที่ขายเฉพาะช่วงเช้าส่วนใหญ่จะเป็นลินค้าการเกษตร ได้แก่ ผักสดต่าง ๆ ซึ่งชาวบ้านจากพื้นที่ใกล้เคียงนำผลผลิตของตนเข้ามาวางขายและจะหมดไปในช่วงสายมักจะวางขายกันในบริเวณใกล้ทางหลวงทำให้สามารถขายลินค้าได้สะดวก ส่วนบริเวณที่มีการวางขายกันตลอดทั้งวันลินค้าส่วนใหญ่ได้แก่ เครื่องอุปโภคบริโภค อาหารความหวานต่าง ๆ และจะวางขายในบริเวณติดกับตลาดสด เพื่อสะดวกต่อการซื้อของลูกค้า

ตลาดชนถ่ายลินค้าการเกษตรมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ ตั้งอยู่ในบริเวณตลาดสดและอยู่ติดกับทางหลวงทำให้สามารถถ่ายลินค้าได้สะดวก แต่ตลาดชนถ่ายลินค้าของชุมชนทั้ง 2 มีความแตกต่างกันอยู่ในชุมชนเมืองอ่างทองลินค้าการเกษตรส่วนใหญ่จะลำเลียงไปขายต่อสั่งตลาดในกรุงเทพฯ ในขณะที่ตลาดชนถ่ายลินค้าการเกษตรในชุมชนเมืองลิงห์บุรีจะเป็นศูนย์กลางเพื่อกระจายลินค้าการเกษตรไปสู่บริเวณและจังหวัดโดยรอบ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพที่ตั้งของจังหวัดที่ต่างกันทำให้อ้วนอำนวยต่อการค้าที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาที่ผ่านมาทำให้สามารถกำหนดแนวทางในการวางแผนเมืองของเมืองริมแม่น้ำโดยทั่วไปของเมืองขนาดเล็ก ซึ่งมีกิจกรรมและบทบาทหน้าที่ของเมืองอยู่ในวงจำกัดไม่รับรู้มากนัก ได้ดังนี้คือ จาвлักษณะของชุมชนริมแม่น้ำในอดีต กิจกรรมทุกอย่างจะหันหน้าเข้าหาแม่น้ำ และเกาด้วยเป็นแนวยาวไปกับลำน้ำ แต่ต่อมาเมื่อมีรูปแบบการคมนาคมทางรถยนต์เข้ามาสัมผัสเมืองมากขึ้นทำให้ลักษณะของการวางแผนตัวของกิจกรรมภายในเมืองเริ่ม

เปลี่ยนไป ถนนจึงเป็นจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ภายในเมือง ติดตามมา ดังนี้ในการวางแผนเมืองของชุมชนริมน้ำที่ไปอย่างแรกที่จะต้องคำนึงถึง คือ ถนน

1. ถนนระดับภาค ในการก่อสร้างแนวทางหลวงแผ่นผ่านเมืองความมีรายห่างของทางหลวงกับคุณย์กลางเมืองในระยะทางที่พอสมควรที่จะไม่ทำให้เกิดการขยายตัวออกมาริมแม่น้ำ และไม่ควรตัดถนนผ่านชุมชนเนื่องจากทำให้เกิดการแบ่งแยกและติงการค้ากิจกรรมต่าง ๆ มาสู่ 2 ฝั่งถนน อันจะนำมาซึ่งน้ำหนาการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมและ การลักจรลับลัน ดังนี้จึงควรตัดถนนผ่านเมืองในลักษณะตามแนวยาวหรือขนาดไปกับชุมชนเดิม เพื่อแบ่งแยกการลักจรในระดับภาคกับภายในเมืองออกจากกันและไม่ทำให้กระทบต่อกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนมากนัก

2. ถนนภายในเมือง ความมีการตัดถนนภายในเมืองซึ่งเป็นเส้นทางหลักให้ยาวนานไปกับลำแม่น้ำเพื่อเป็นเส้นทางที่จะแจกกระจายไปสู่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนได้สละคลอก และควรตัดถนนเรียบยาวนานกับลำแม่น้ำโดยตลอด เพื่อเปิดพื้นที่ให้ลอดริมแม่น้ำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด รวมทั้งการสร้างเส้นทางหรือสะพานเชื่อมการติดต่อระหว่าง 2 ฝั่งแม่น้ำ ซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อกับภายในชุมชนที่แยกจากการติดต่อระดับภาคทำให้ชุมชนทั้ง 2 ฝั่งสามารถติดต่อกันได้สละคลอกลดอุบัติเหตุและสร้างให้เกิดความใกล้ชิดกันมากขึ้นระหว่างชุมชน 2 ฝั่ง

3. โครงข่ายถนนตาตะราช (GRID) เป็นโครงข่ายที่เหมาะสมเมื่อนำมาพัฒนา กับถนนสายหลักซึ่งยาวนานไปกับชุมชน ทำให้เกิดความละคลอกในการติดต่อเข้าถึง กิจกรรมภายในเมืองสามารถจัดวางได้ลงตัวและแบ่งแยกได้ชัดเจน

สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนเมืองริมแม่น้ำส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่จำเป็นของเมืองและไม่ซับซ้อน มีโครงสร้างภายในชุมชนคล้ายคลึงกันซึ่งมีข้อที่ควรคำนึงถึง อยู่บางประการดังนี้

1. กิจกรรมคุณย์กลางต่าง ๆ ภายในชุมชนไม่ควรแบ่งแยกกันอย่างเด็ดขาด ควรมีความลัมพันธ์กันและสามารถติดต่อถึงกันได้สละคลอก ย่านการค้าควรมีกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมด้วย นอกจากจะเป็นเพียงที่ทำการค้าเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ลูกค้าชีวิตเมืองเกิดความคึกคักไม่อยู่มากขึ้น

2. ลักษณะการค้าในชุมชนต่างจังหวัด อาจจะมีกิจกรรมการค้าพิเศษ ซึ่งได้แก่การมีตลาดชนถ่ายลินค้าการเกษตร ดังนี้จึงควรมีการจัดสถานที่ในบริเวณที่เหมาะสม กิจกรรมการค้า

ในระดับภาค เช่นนี้จึงควรอยู่ใกล้กับทางหลวงและแบ่งแยกจากการค้าภายในเพียงเพื่อไม่ให้เกิดความลับสนในการใช้พื้นที่และการลัญจร

3. สถานีขนส่ง ควรอยู่บริเวณใกล้ทางหลวงเพื่อการเดินทางที่สะดวกและไม่เกิดความพลุกพล่านภายในย่านการค้า

4. สถานที่ราชการ ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำซึ่งเป็นทำเลที่ตั้งที่ส่งง่ายเป็นที่เชิดหน้าชูตาและเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเมือง

5. บริเวณพื้นที่ริมน้ำควรส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด โดยมีการปรับปรุงพื้นที่ริมน้ำโดยเฉพาะบริเวณชุมชนเดิมซึ่งมีสภาพทรุดโทรมมาก บางส่วนให้เป็นบริเวณสาธารณะของเมือง และมีการออกแบบพื้นที่ริมน้ำให้ประชาชนสามารถใช้น้ำได้มากที่สุด ทำให้ชุมชนเกิดสภาพชีวิตเมืองที่มีคุณภาพและน่าอยู่มากขึ้น

ศูนย์วิทยบรหพยากร อุหารลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงและองค์ประกอบของชุมชนเมืองอ่างทองและชุมชนเมืองสิงห์บุรี พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับชุมชนเมืองอ่างทองเนื่องจากชุมชนเมืองอ่างทองมีการขยายตัวของชุมชนโดยขาดการจัดการที่ดีพอ การขยายตัวเป็นไปตามยัตกรรมจึงทำให้สภาน้ำที่และกิจกรรมภายในชุมชนเกิดความลับสนไม่เป็นระเบียบและมีการใช้ประโยชน์พื้นที่ได้ไม่เต็มที่ ถึงแม้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจะไม่รุนแรงจนก่อให้เกิดความเสียหายมากนักแต่ต่อไปเมื่อชุมชนเมืองมีการขยายตัวในอนาคตปัญหาต่าง ๆ ก็จะยิ่งผูกมัดกันมากขึ้นจนหากทางแก้ไขได้ยาก

ชุมชนเมืองอ่างทอง

1. การเติบโตทางเศรษฐกิจของชุมชนเมืองอ่างทองที่ดำเนินไปอย่างช้าๆ เนื่องจากเศรษฐกิจของชุมชนขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดซึ่งมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นสำคัญซึ่งมีลักษณะเศรษฐกิจคงที่ทำให้กำลังซื้อมีน้อย ยิ่งหากผลผลิตได้ไม่เต็มที่ก็จะทำให้สภาพเศรษฐกิจของชุมชนเมืองอ่างทองชะงักหันตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมการยกระดับชีวิตเศรษฐกิจของประชาชนภายในที่จังหวัดให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น การส่งเสริมอาชีพพิเศษนอกจากการทำนา ส่งเสริมอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมพื้นบ้านให้เกิดขึ้นในจังหวัด

2. การขาดการจัดระเบียบพื้นที่ เนื่องจากชุมชนเมืองอ่างทองมีการขยายตัวมาตามยัตกรรม เป็นการขยายตัวตามแนวแกนถนนจึงเกิดการใช้ที่ดินไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ให้มีการจัดทำผังเมืองของชุมชนเมืองอ่างทอง ให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนให้มากที่สุด และให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เกิดประโยชน์และเป็นระเบียบขึ้นกว่าเดิม

3. ความไม่เหมาะสมของการใช้ที่ดิน การใช้ที่ดินภายในชุมชนเมืองอ่างทองยังขาดความเหมาะสมในหลายส่วน เช่น บริเวณย่านการค้า ที่พักอาศัย โครงข่ายถนน การระบุตัวของกิจกรรมการค้าบริเวณริมถนนและทางหลวง พื้นที่ด้านในขาดการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

ปรับปรุง แก้ไข จัดระเบียบพื้นที่ต่าง ๆ รวมทั้งการตัดถนน

4. ชีวิตเมืองค่อนข้างเงียบเหงา เนื่องจากกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนได้อยู่ห่างและแยกกันอยู่อย่างเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็นบริเวณย่านการค้า, ศูนย์ราชการ, โรงพยาบาล โรงเรียน เป็นต้น ทำให้ตลาดมีความหมายของการซื้อขายลินค้าเพียงอย่างเดียว ไม่มีหน้าที่ในการพักผ่อนหรือบันเทิงใด ๆ

ข้อเสนอแนะ

ควรฝึกการกำหนดพื้นที่ไว้วางซึ่งสามารถใช้งานได้หลาย อย่าง ในลักษณะของลานสาธารณะเนกประสงค์ ส่งเสริมให้เกิดมิถุนิกรรมที่ตึงคน ซึ่งจะให้เกิดศูนย์กลางของชีวิตเมืองที่คึกคักขึ้นมา

5. โครงข่ายถนนขาดความเชื่อมโยง การขาดโครงข่ายถนนที่เชื่อมโยงกันในชุมชนและระหว่างภายนอกทำให้ถนนเทศบาล 2 เป็นถนนเดียงสายเดียวที่สามารถผ่านเข้าออกบริเวณย่านการค้าและที่อยู่อาศัยด้านในได้สละคลื่นที่ด้านในจึงขาดการเข้าถึงและเกิดความคับคั่งบริเวณทางหลวงถนนภายในชุมชนมีการเชื่อมต่อกันทางหลวงในระยะที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

ติดถนนเปิดพื้นที่เมืองด้านในให้เกิดการเข้าถึงที่สะดวก เพิ่มแหนในการติดต่อกันภายในชุมชนชั้นอีกและจัดระเบียบการเดินรถใหม่ให้มีความคล่องตัวและ เชื่อมโยงกันมากขึ้น

6. พื้นที่ริมน้ำขาดการใช้ประโยชน์ได้ ๆ เป็นสิ่งที่น่าเสียดายที่จะทอดถึงพื้นที่เมืองที่มีคุณค่าที่สุดของชุมชนให้เป็นเพียงคลื่นที่มีต้นไม้ขึ้นปกคลุมให้เพียงความเรียวนี้อย่างเดียว น้ำที่จะมีการพัฒนาพื้นที่นี้ให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตในชุมชน เนื่องจาก พื้นที่ริมน้ำเป็นบริเวณที่สำคัญมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

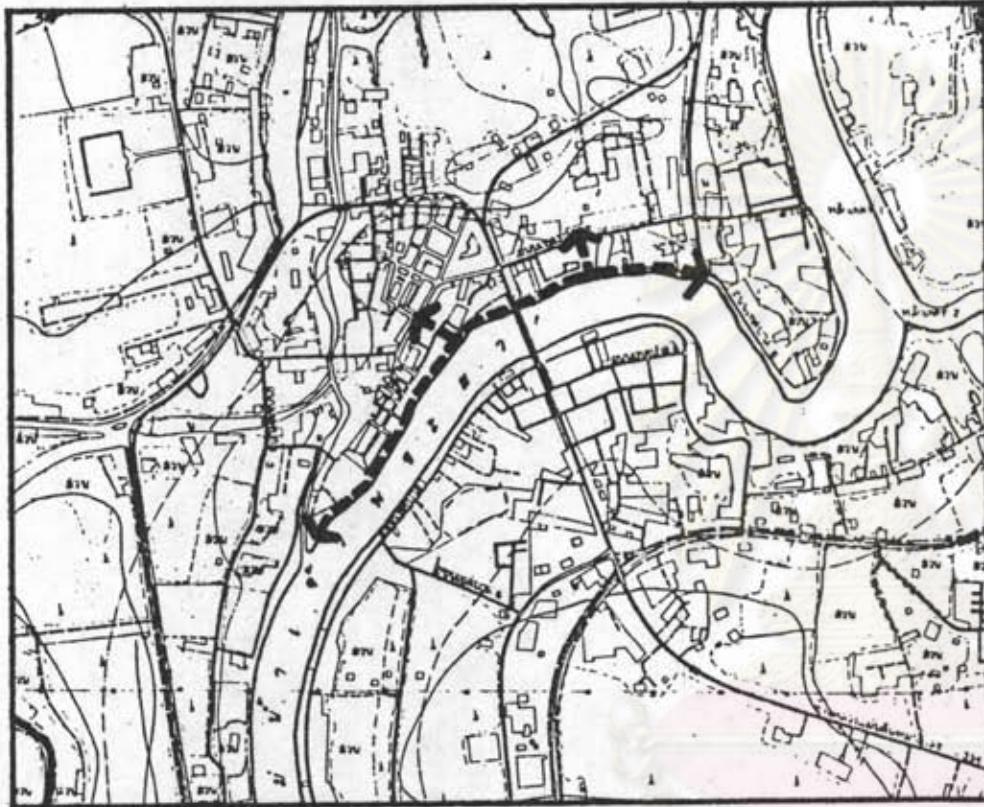
ตัดถนน สร้างเชื่อมตลอดแนวริมแม่น้ำและออกแบบแนวเชื่อมให้สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ริมน้ำได้สนับสนุน จัดพื้นที่บางส่วนบริเวณริมน้ำให้เป็นสถานที่สาธารณะสำหรับการพะลัมพันธ์, พักผ่อนและกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

7. ย่างการค้ามีการค้าที่ลับสน เนื่องจากย่างการค้าภายในชุมชนเมืองอ่างทอง มีการปะปนของการค้าในหลายระดับและมีการใช้ถนนเป็นสถานที่วางขายสินค้าทำให้เกิดช่วงเส้นทางการสัญจร เกิดความไม่เป็นเรียบเบี้ยบและสกปรกแก่พื้นที่

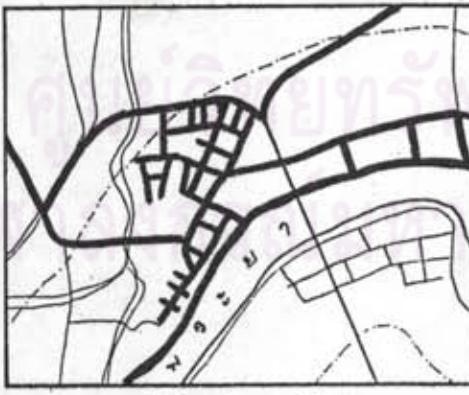
ข้อเสนอแนะ

จัดระเบียบการค้าใหม่ จัดให้มีตลาดขนาดย่อมค้าการเกษตรขึ้นในบริเวณด้านหน้าของชุมชน ซึ่งอยู่ใกล้กับย่างการค้า ตลาดสดและสามารถติดต่อกับทางหลวงได้สะดวก กำหนดพื้นที่วางหน้าเร่แผงลอยใหม่บริเวณรอบตลาดสุวัพันธุ์และในถนนชัยพร-สุวัพันธุ์ เปิดถนนสมบูรณ์เกตุวิลล์ให้รถยนต์สามารถแล่นผ่านได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์กลมมหาวิทยาลัย

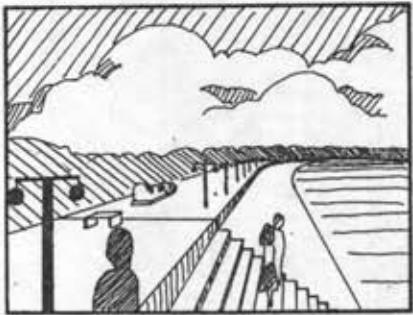
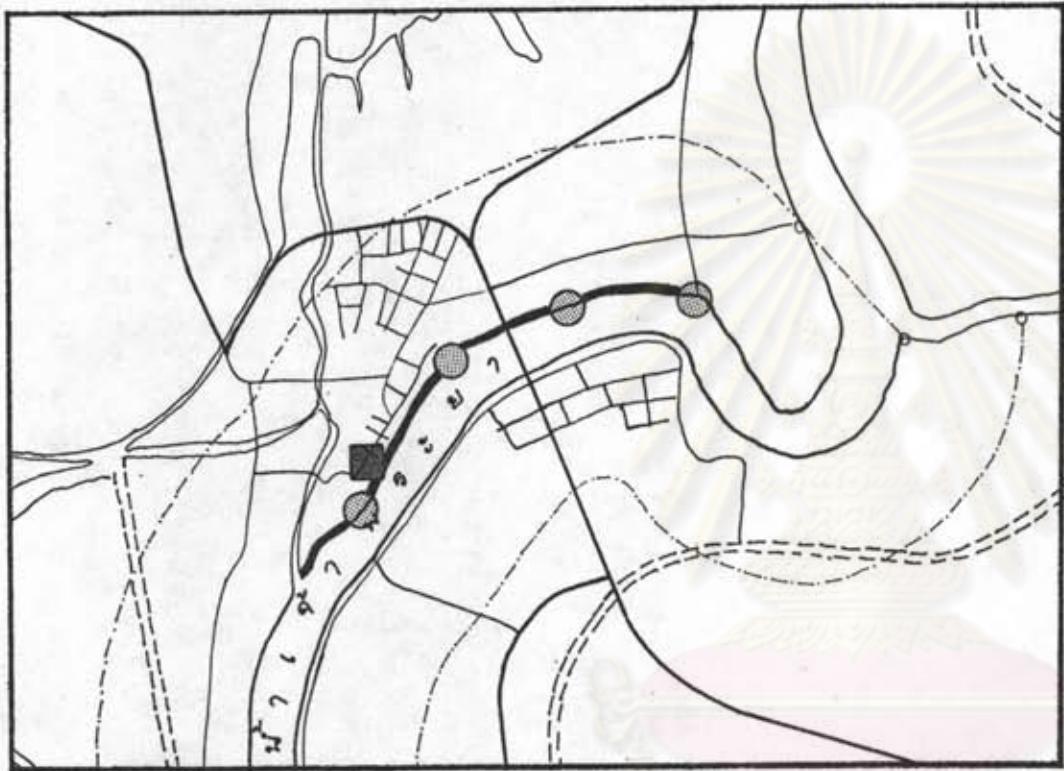
ระบบการเข้าถึงแต่เดิม

ระบบการเข้าถึงหลังการปรับปรุง

ตัดตามยาราบทามเรียบไปกับแนวแม่น้ำเจ้าพระยา
ท่าให้บินหัวแม่ดูเมืองในกรุงที่เก่าแลก 1 สายแม่น้ำเส้น
ที่เก่าแก่ที่สุดในไทย แม่น้ำเจ้าพระยา สามารถเข้า
ถึงได้สะดวก

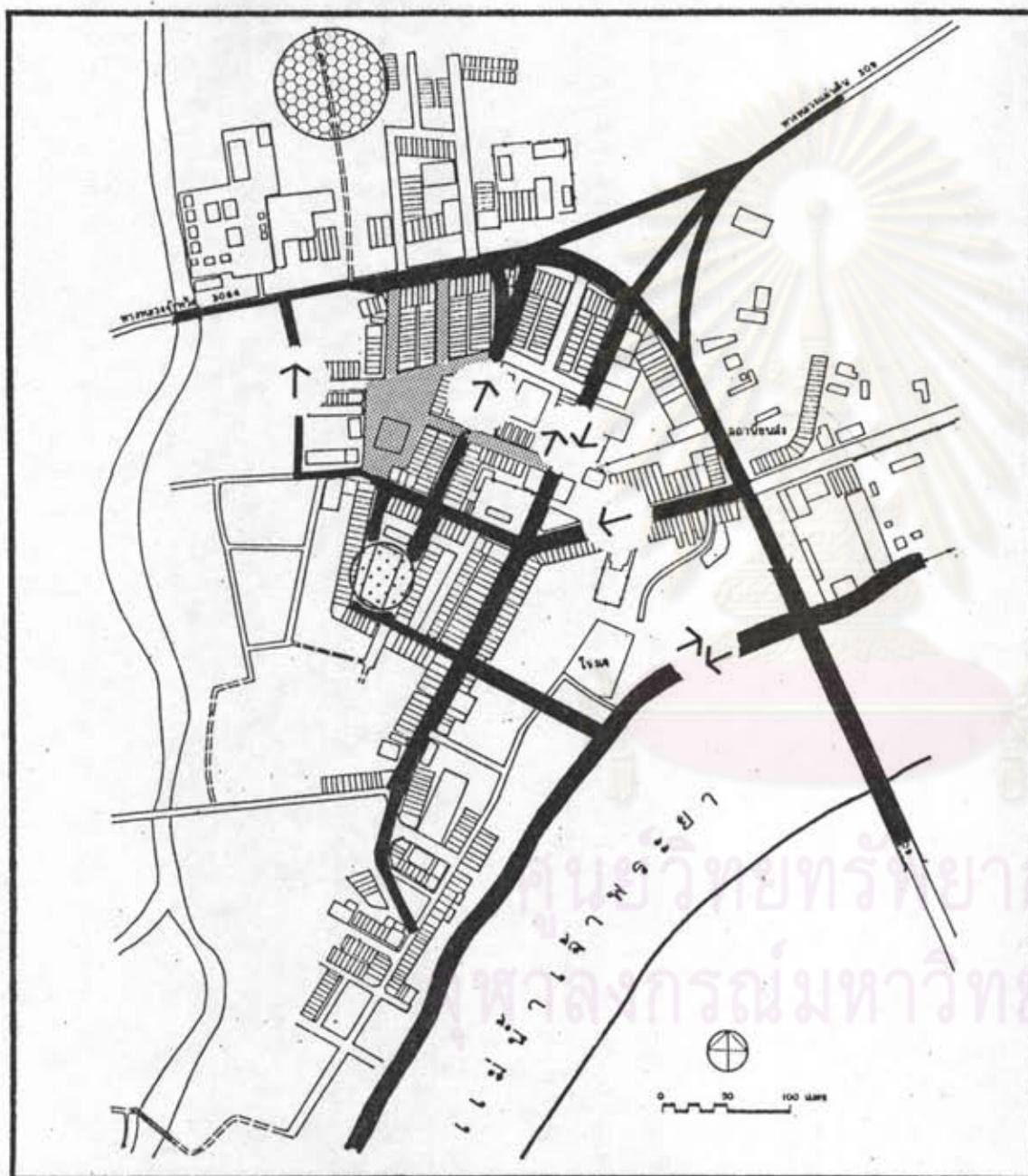
หมายเหตุ	การเปลี่ยนแปลงที่ที่อยู่อาศัยและโครงสร้างทางที่เปลี่ยนแปลง
กรณีศึกษา	เมืองอ่างทอง, เมืองลิ้งทับซุริ
ผลลัพธ์	แนวความคิดในการตัดถนน
ผู้เขียน	แผนที่ 7.1

ศูนย์วิทยทรัพยากรและกระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์

การสร้างเรือนยอดนานาไปกับแนวโน้ม
ตลอดแม่น้ำทุกชนิดเพื่อให้เป็นแนวป้องกันน้ำท่วมในฤดู
น้ำหลาก และออกแบบเชิงให้สามารถใช้ประโยชน์จาก
น้ำได้ดีด้วยวิธี ให้ทำเป็นห้องน้ำในโครงสร้างชั้นบนน้ำเป็น^{ชั้นๆ} เพื่อใช้ในกิจกรรมประเพณีทางศาสนา เช่น
งานลอยกระทง หรือการแข่งเรือ เป็นต้น พร้อมกับ
ออกแบบให้แนวที่อนให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานๆ ฯ
และจัดที่เก็บของส่วน หรือปั้นปูรูปปั้นปูรูปหุ่นเดิน
ทำเป็นเครื่องสำอาง ตั้งให้เกิดกิจกรรมค้างคืน ฯ ขึ้น
ทำให้สภาพชีวิตริมแม่น้ำดีมากขึ้น

เส้นสี ————— การเปลี่ยนแปลงที่ถูกยกความไม่ชอบด้วยกฎหมาย —————
กรณีศึกษา เมืองอ่าจาง, เมืองลังหานตูร
ผลดัง แนวความคิดในการปรับปรุงที่ริมแม่น้ำ
● ทำเป็นห้องน้ำใน และสถานที่ท่องเที่ยวนานๆ
■ บริเวณที่จัดทำเป็นที่สำาราม, ออกแบบโครงสร้างค
ที่มา:
แผนที่ 7.2

จัดให้มีผลคลายความดันที่สูงจากการเกษตรในบริเวณ
ด้านเหนือของชุมชน กำกับดูแลที่ไว้ทางท่าเรือแห่งอยู่
ในนี้ บริเวณรอบคลองทุ่งต้น แม่น้ำ ให้มาร่วมกันอยู่บริเวณ
คลองเทศบาล 1 เนื่องด้วยกิจกรรมและทำให้เกิดการ
ใช้ที่ดินมากในทุ่งขันให้มีมากขึ้น พร้อมกับจัดกิจกรรมการ
เดินรถภายในทุ่งขันในนี้ ทำให้เกิดความเชื่อมโยง
และลดปริมาณการจราจร บนทางหลวงได้บ้างส่วน

การเพิกถอน	การเปลี่ยนแปลงที่ดินที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลและมีภัยแล้ง
กรณีค้าขาย เมืองอ่างทอง, เมืองลิสท์บุรี	
แลดตง	แนวความคิดในการจัดระเบียบบ้านการค้า
●	คลองน้ำที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล
●	ท่าเรือ 2 แห่ง
■	พื้นที่ไว้ทางท่าเรือแห่งอยู่
ที่มา:	แผนที่ 7.3

ชุมชนเมืองสิงหนคร

ปัญหาของชุมชนเมืองสิงหนครค่อนข้างที่จะแตกต่างจากชุมชนเมืองอ่างทอง เนื่องจาก การขยายตัวของชุมชนเมืองสิงหนครมีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระเบียบ มีโครงสร้างของเมืองที่ได้รับการจัดการเป็นอย่างดีพอสมควร ปัญหาต่าง ๆ จึงมีไม่มากและไม่รุนแรง

1. การแอดอัคกันของการใช้ที่ดิน เนื่องจากภายในชุมชนเมืองสิงหนคร โดยเฉพาะ บริเวณย่านการค้ามีการเกากรกลุ่มกันของกิจกรรมคุนย์กลางต่าง ๆ อยู่ในระยะที่ใกล้กันทำให้ ย่านการค้าไม่สามารถขยายตัวในแนวหน้าได้ต่อไป เนื่องจากทางด้านหน้าติดกับ โรงพยาบาลและทางด้านใต้ติดกับโรงเรียนและวัด

ข้อเสนอแนะ

พัฒนาพื้นที่ระหว่างถนนชุมชนสร้างกับถนนไวไลจิตต์ให้เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัว ของย่านการค้า โดยการตัดถนนในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวและซักจุ่งให้เกิดกิจกรรมทางการค้าขึ้น

2. ความไม่สอดคล้องในการติดต่อระหว่างชุมชน 2 ฝั่งแม่น้ำ เนื่องจากสะพานข้าม แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นสะพานเก่าที่สร้างมาประมาณกว่า 30 ปีแล้ว มีสภาพของทางวิ่งที่คับแคบ ประกอบกับการลัญจรบนสายน้ำมีเป็นจำนวนมากทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน จึงทำให้เกิด ความไม่สอดคล้องและอันตรายในการเดินทาง

ข้อเสนอแนะ

ขยายผิวการจราจรบนสะพานและทางขึ้นลงให้กว้างขึ้นกว่าเดิม

3. พื้นที่ริมแม่น้ำขาดการใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ชุมชนเมืองสิงหนครในปัจจุบัน มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ริมแม่น้ำเป็นเพียงแนวเชือดและถนนเรียบแม่น้ำเท่านั้น ยังไม่มีการใช้ พื้นที่ริมแม่น้ำให้เกิดประโยชน์แก่คนในชุมชนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จัดการปรับปรุงแนวเชือดให้สามารถใช้ประโยชน์กับแม่น้ำได้สนับสนุนและจัดพื้นที่ บางส่วนบริเวณริมแม่น้ำให้เป็นบริเวณสาธารณะอเนกประสงค์ เป็นที่พับประสัมพันธ์ นักผ่องและ กระทำการกิจกรรมต่าง ๆ

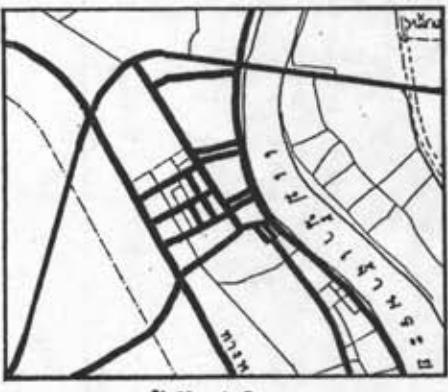
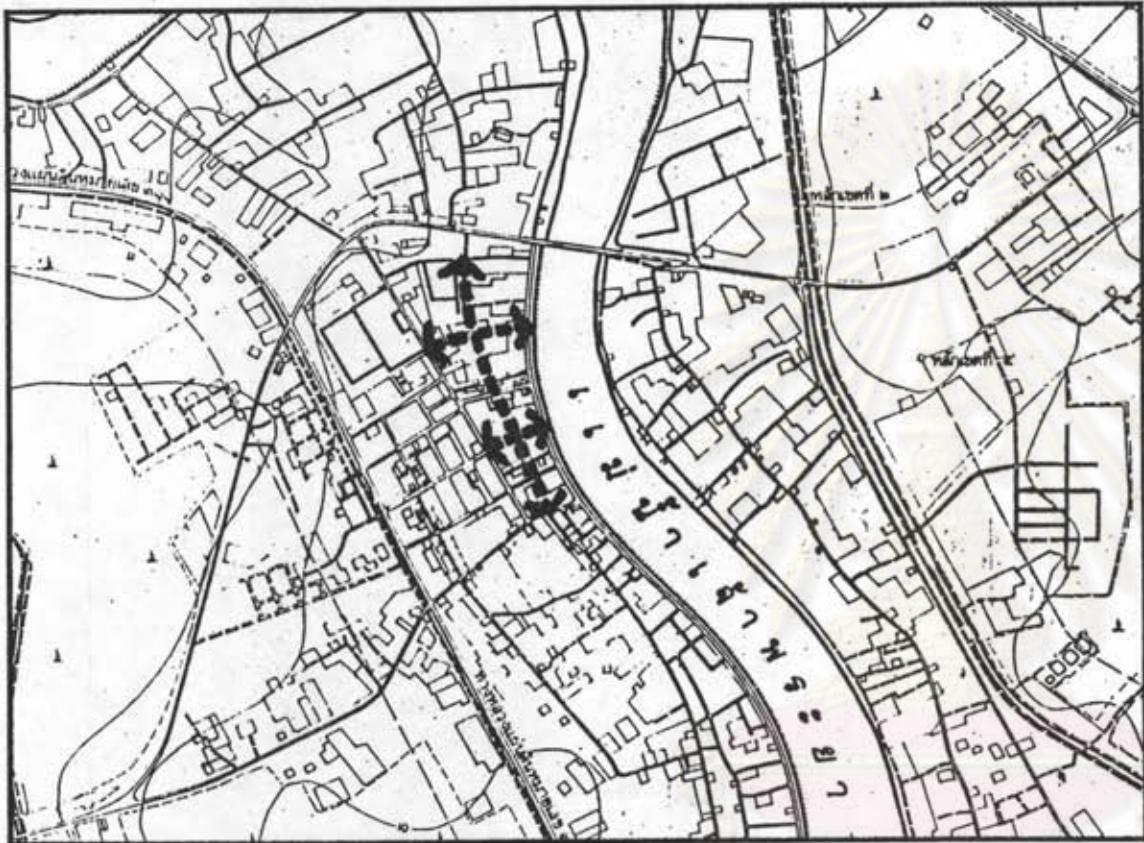
4. ความไม่เป็นระเบียบบริเวณการค้าริมทางหลวง เนื่องจากมีการวางขาย หนาเรื่องโดยและขันถ่ายลินค้ากันบริเวณบ่อหลาลีอค 1 - 3 และริมทางหลวง ซึ่งมีสถานที่ คับแคบเกิดขวางการลัญจรอและก่อให้เกิดอันตรายบนถนนได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

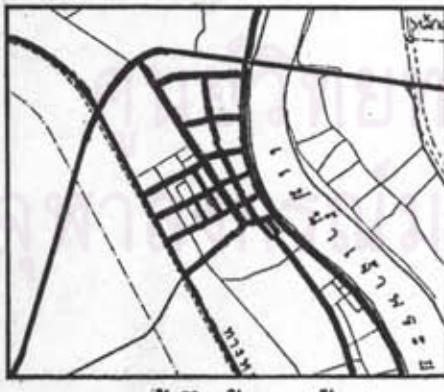
จัดสถานที่ขนถ่ายสินค้าการเกษตรที่เหมาะสม ซึ่งเรื่องนี้เป็นนโยบายที่ได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาชุมชนเมืองลิงห์บุรีให้เป็นศูนย์กลางการขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรมอยู่แล้ว โดยจะใช้พื้นที่บริเวณฝั่งตรงข้ามถนนพรหมโยกิต

และจัดพื้นที่หานเร่แผงลอยบริเวณบ่อหลาล็อก 1-3 ให้เป็นระบบเชื่อมต่อสู่ชุมชนและจะต้องสอดคล้องกับการใช้งาน โดยทางเทศบาลเข้าไปปรับระดับพื้นและระบบกำจัดของเสียใหม่ จัดแบ่งล็อกให้เป็นระบบเบี่ยบ จัดทำที่จอดรถจักรถเป็นลักษณะพื้นที่ลานสาธารณะเนกประสงค์ไปในตัว

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

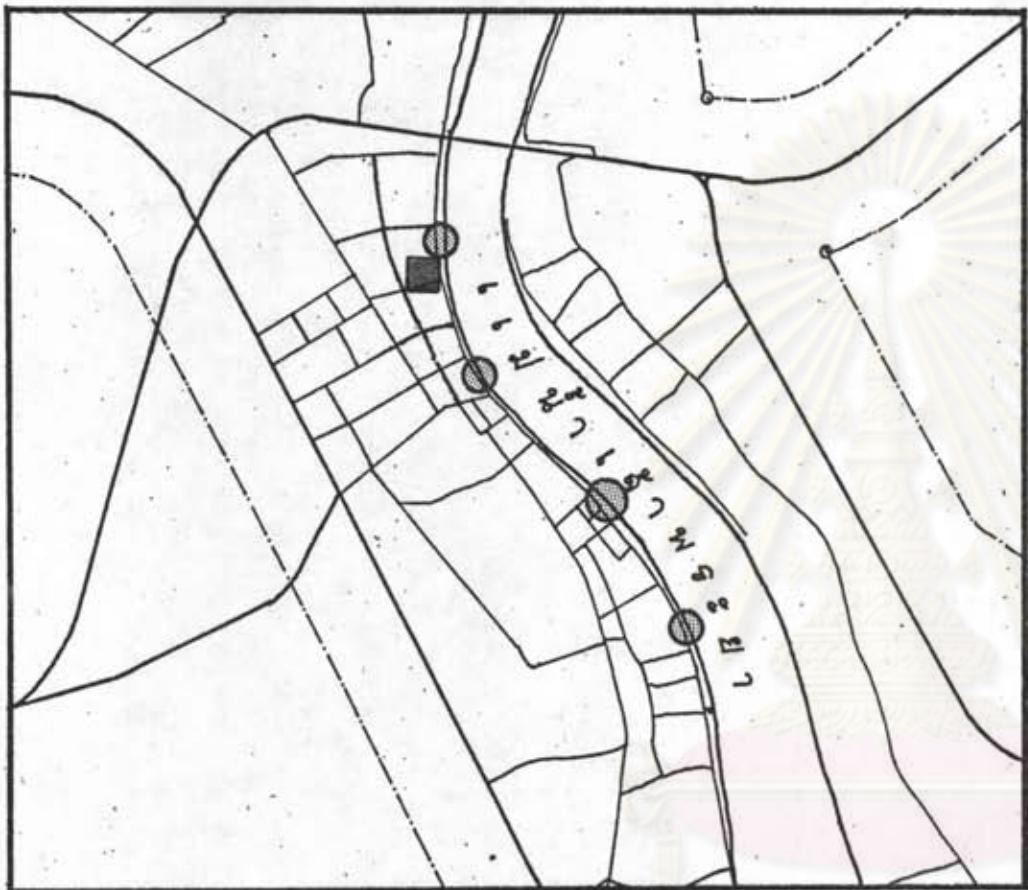
ระบบการเข้าถึงแต่เดิม

ระบบการเข้าถึงหลังการปรับปรุง

ตัดตงเมืองท่าทางดันภูมิสร้าง กับดันวิไลจิตต์
ในแม่น้ำมีอี๊ด และคลองออก คละวันคง เปิดกั้นที่เมือง
บริเวณนี้ให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่ามากขึ้น สำหรับ
รองรับการขยายตัวทางการค้าในอนาคต และส่งเสริม
บริเวณนี้ให้เกิดกิจกรรมการค้ามากขึ้น

การพัฒนา ————— การเปลี่ยนแปลงที่ดูน่ากังวลเมื่อจะมีรัฐแม่น้ำ —————
กรณีศึกษา เมืองอ่างทอง, เมืองลิจิทับรี
ผลดัง แนวความคิดในการตัดตง
ที่มา:
แผนที่ 7.4

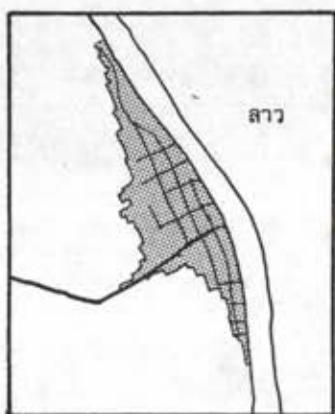

ศูนย์วิทยทรัพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

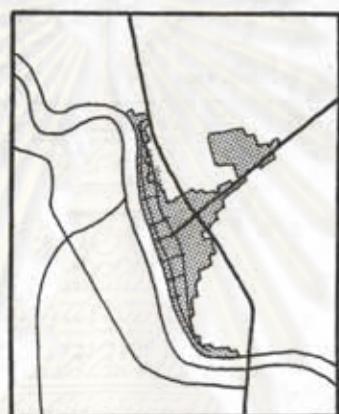
จัดการปรับเปลี่ยนแนวเชื่อมให้สามารถใช้
ประจำอยู่ที่กันน้ำได้ดีขึ้น โดยทำเป็นหันมันในลงดูรายน้ำ
เมื่อช่วง ๆ เพื่อใช้ในกิจกรรมประจำเดือนน้ำ เช่น
โดยกระแทก การผ่าตัด เป็นต้น พร้อมกับปรับปรุง
แนวเชื่อมให้เป็นที่ตักก่ออิฐปูนจุด ๆ และจัดที่น้ำทางล่าง
บริเวณน้ำให้เป็นบริเวณสำหรับสะพานและปรับสูง

การดำเนินการ	การเปลี่ยนแปลงที่ดินที่ถูกตัดขาดมือของแม่น้ำ
กรณีคึกคัก	เมืองอ่างทอง, เมืองลิ้งหบูรี
ผลดัง	แนวความคิดในการปรับปรุงที่ริมน้ำ
●	ทำเป็นหันมันให้และสถานที่ตักก่ออิฐปูนจุด ๆ
■	บริเวณที่จัดทำเป็นที่สำหรับสะพานและปรับสูง
ที่มา:	หน้า 7.5

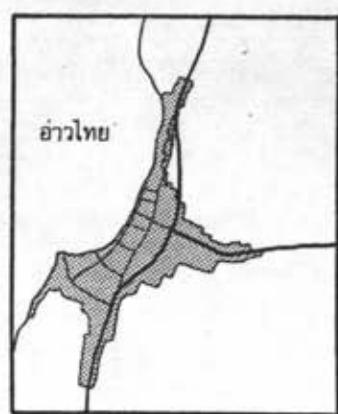
ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการศึกษาต่อไป น่าที่จะขยายเมืองริมแม่น้ำ หรือเมืองชายทะเลอีน ฯ มาทำการศึกษาในลักษณะดังกล่าวซึ่งอาจเป็นเมืองที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างไปจากเมืองทั่งสองเพื่อหาลักษณะเฉพาะและรูปแบบของ เมืองริมแม่น้ำและ เมืองชายทะเลที่เหมาะสมพร้อมทั้งหาทางปรับปรุง, บ้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นทำให้เมืองเกิดความปลอดภัยและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นจากความได้เปรียบทางลักษณะธรรมชาติที่มีอยู่

นครพนม

เชียง Khan

ชลบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย